

Lieve mensen, op de basisschool heb ik mezelf vaak de vraag gesteld of mensen goed zijn. Ik weet het, hele filosofische vraag, maar ik zag dat mensen gemeen tegen elkaar deden, dat ze elkaar dingen niet gunden en dat ze elkaar niet accepteerden. Ik denk dat het kenmerkend voor mijn periode op het Novum is dat ik mezelf die vraag hier eigenlijk nooit heb gesteld. Het Novum is altijd een fijne plek geweest waar ik zes jaar lang met veel plezier heb rondgelopen.

En daarvoor wil ik jullie bedanken. Van de conciërges Paul en André tot kantinevrouw Irma en schoonmaakster Inge. Van alle docenten tot aan alle mensen uit andere leerjaren. En vooral de 89 geweldige mensen die met mij in het leerjaar zitten. Dankzij jullie, is dit random gebouw aan de Aart van der Leeuwkade mijn tweede thuis geworden.

Maar ik sta hier met een dubbel gevoel. Want naast die dankbaarheid, voel ik ook spanning. Want ineens besef ik me dat dit de laatste keer is dat wij elkaar met z'n allen zien, ineens besef ik me dat ik geen bewoner meer ben van mijn tweede thuis, ineens besef ik me dat dit de laatste dag van mijn leven is waarop ik kan zeggen dat ik op de middelbare school zit.

Het is de laatste keer. Het is de laatste keer voor Lars, die het vertrouwen in zichzelf een tijdje kwijt was, maar het Gymnasium foutloos gehaald heeft en nu op het punt staat om aan zijn dienstjaar te beginnen. Het is de laatste keer voor Feline, na wiens vertrek alle commissies op het Novum ineens een personeelstekort krijgen. Het is de laatste keer voor Elke, die een half jaar thuis zat met een hersenschudding, maar geen moment heeft opgegeven, en nu volgend jaar van haar tussenjaar gaat genieten. En het is de laatste keer voor Laurens Jan, die na 8 jaar eindelijk het Novum kan verlaten. Lieve mensen, het is onze allerlaatste keer.

Maar na elke laatste keer, komen er ook weer vele eerste keren: de eerste keer college op de universiteit, de eerste keer naar een nieuw continent op je tussenjaar, de eerste keer met je nieuwe vrienden een bar in of de eerste keer op jezelf wonen.

Ik hoop dat alle mooie herinneringen aan onze tijd op het Novum en alles wat je hier geleerd hebt jullie zal helpen bij al die nieuwe eerste keren.

Lieve jaargenoten, tijdens mijn periode op het Novum heb ik op die ene vraag, die ik aan het begin noemde een antwoord gekregen: als iemand mij nu de vraag zou stellen of mensen goed zijn, zeg ik met dank aan jullie en met dank aan alles wat we samen hebben meegemaakt, vol overtuiging ja.